

[Søren Andersen.]

disse ting nævnes i loven eller omtales i betænkningen, hvad også det ærede medlem hr. Søren Olesen udtalte ønske om?

Den højtærede minister mente ikke, at han havde været ude for nogen synderlig stærk kritik fra sagkundskabens side. Hvis den højtærede minister ikke har hørt denne kritik eller ikke har lagt mærke til den, forstår jeg det knap; men i hvert tilfælde har denne kritik givet resultater. Der er ingen tvivl om, at det er denne kritik, der er skyld i, at ministeren har besindtet sig, idet man nu gennem cirkulæret opnår noget, der er bedre end det, der blev foreslået i lovforslaget; men det er dog ikke så godt som det, man ville nå, hvis man fulgte vort forslag om de 80 pct.

Gertie Wandel: Den højtærede socialminister sagde, at venstres og de konservatives ordførere vist ikke var klar over, at kommunehjælp skal tilbagebetales. Jo, højtærede minister, det er jeg klar over; men som mangeårigt socialudvalgsmedlem ved jeg også, hvor megen realitet der er i den tilbagebetaling. Siden den anden verdenskrig har man med rund hånd til stadighed eftergivet kommunehjælp. Fire gange efter verdenskrigen har vi eftergivet al kommunehjælp: den 5. maj 1945, ved kongeskiftet, ved forfatningens 100 års jubilæum og ved den nye grundlovs indførelse. Netop som socialudvalgsmedlem ved jeg, hvor uendelig lidt den tilbagebetaling betyder.

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Søren Andersen, at det er jo ikke os, der har foranlediget det, hvis den politik — om jeg må kalde det sådan — som man i den senere tid har ført på de områder, jeg omtalte, skulle fremkalde mindelser fra en vis anden periode. Det er ikke noget, vi har foranlediget; men jeg kan ikke nægte, at det indhold eller det sigte, som den politik synes at have, uvilkårligt leder tanken hen på den periode, som jeg tillod mig at nævne.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det ville have været at foretrække at få fæstnet ministerens tilsagn i form af et afsnit i betænkningen, skal jeg sige, at jeg kan dårligt tænke mig, at der skulle være ret mange kommunalbestyrelser her i landet, der ikke vil følge den retningslinje, som bliver angivet af ministeriet i forhold som dette. Jeg kunne i hvert fald have lyst at vide, hvilken kommunalbestyrelse det ærede medlem hr. Søren Andersen i den forbindelse særlig måtte tænke på. Jeg tror, man kan gå ud fra, at kommunalbestyrelserne — jeg tør vist sige: for de 99 pct.s vedkommende — i et tilfælde som dette vil følge den retningslinje, der bliver givet. Hvis man har en anden opfattelse, synes jeg, man er nær ved, som jeg sagde før, at nære mistillid med hensyn til, om vore kommunalfolk varetager deres hverv på den ansvarsbevidste måde, som vi allesammen venter af dem.

Ragnhild Andersen: Jeg vil gerne sige tak til den højtærede minister for den oplysning, ministeren gav om engangsbeløbene, som de enlige mødre hidtil har fået udbetalt. Jeg håber, at vi inden længe får at se, at lovforslaget indeholder mere end de 200 kr., som de enlige kvinder har fået årligt — sidste år var det 220 kr. og i år bliver det 225 kr. i alt — at de i hvert tilfælde ved det forslag, der kommer fra finansministeren, får sikkerhed for at blive holdt skadesløse for tabet af disse beløb, som de hidtil har fået.

Jeg takker også for ministerens interesse for spørgsmålet socialkontorerne og de enligtstillede mødre. Jeg har indtryk af, at ministeren måske ikke ser med særlig stor kærlighed på det spørgsmål; så vidt jeg forstod ministeren, mente han, at det var vanskeligt at gøre noget. Jeg vil gerne spørge: udgør de enlige mødre da ikke et temmelig stort antal af socialkontorerne klientel? Og synes ministeren ikke, det er rimeligt, at man viser dem et særligt hensyn? De hører dog til de vanskeligst stil-